

Öğrendim yere düştükçe kalkmayı
Barıştım yaralarım ile artık iyiyim
Zannederdim, bambaşka birisiyim
Anladım, bende sizlerden birisiyim

Sonu belli bir yoldayız, yaşıyoruz
Ölm'i'cek devran dönm'i'cek gibi
Küllerimden doğdum, ayakta'yım
İçimdeki yangın sönm'i'cek benim

Hatalar her zaman var
En sevdiklerimden yedim bombalar
Keşkeler başucumda
Güneşli günlerde gelir travmalar
"Hiç gitmez" dediklerin yarı yoldalar
Yine gelir sonbahar
Duydukların görmediğin kadar
Acılarınsa seni sen yapan

Yapmadığın olaylar üstüne kalır
Güçlü insanlar delirmiş olanlar
Bende delirdim zamanla
Eski günler hâlâ kafamda

Susmaktansa bağırdım hayata
Kölesi değilim kaderin karşıdayım
Yenile yenile yazdım hikayemi
Hâlâ mutlu değilim, farkındayım

Kalbimi kapattım herkese, en sevdiğime bile
Bile bile, suçsuzken bile af dile
Nankör kalpler için onca badire
Savaşlarını kimse görmez
Herkes görür sade başardığın kısmı
En yakın dostlarım yalandan çıktı
Bu albümü yaparken aranmam çıktı

Yapayalnızdım düştüğümde
Yine de kızmadım kimseye
Kalabalıktım güldüğümde
Tenhalaştı ortam krizlerimde

Hareket ederim hislerimle
Hâlâ aynıyım akıllanmadım
Hayat gülerken de ağlatır
Küçüktüm, saftım, artık anladım